

KOLICER KÁROLY

A KÜTFÖNÉL

*feneketlen kút
belenézel napot látsz
elérned csillag hull*

*terpeszkedik a mély
távolabb csillan föl
tengernyi vize*

*tisztes némaság
se visszhang se fény
az időt elfeleded*

*akár volt isteneid
ásítasz a játék után
elnyom az álom*

*gyönyörű hullámok
repítenek árny nélkül
szabadulsz a falaktól*

*már nem hódítani
törött koponyával
örök mosollyal miért*

*csak szomjúban
kútból meríteni
egy korty vizet*

NÉZZÜK A KÉPET

*a súly marad
a keretben
barátkozni sietünk
igazi istennel aki
keretünkre feszítette
magát a távolság
pontjait fedi fel
általunk
fut a lábunk
por száll
és sikertelen
fűrkésszük*

*a napot az eget
mind marad
a súly a kép
átlói találkoznak*

a lényeg

*asztalt bont
és elbámulunk
mennyre futotta
a nézés a futás
csak*